

РЕШЕНИЕ

№ 7718

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Атанас Николов

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **32** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез пълномощник, срещу Решение № 4920 от 10.11.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-и състав по НАХД № 6127/2024г. по описа на съда, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, с който на „ИНСА ЛОГИСТИК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Г. Я. С., е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДВП/ на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. с чл.179, ал.3б от с.з.

Решението е обжалвано от административно-наказващия орган като с доводи за неправилно приложение на закона се моли за отмяната му и вместо това потвърждаване на ЕФ. Въз основа на подробно изложените в касационната жалба съображения се мотивира извод, че не е налице законова пречка санкцията за процесното нарушение да бъде наложена с електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, се представлява от юрк.Г., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по подробно изложените в нея основания. Моли за отмяна на решението на СРС като неправилно и

незаконосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Ответникът по касационното оспорване, в съдебно заседание, редовно призван, не се представлява. По делото е постъпила молба от представляващия дружеството Г. С., с която не възразява да се даде ход на делото в негово отсъствие, поддържа отговора на касационната жалба, в който са изложени съображения за нейната неоснователност и недоказаност. Моли обжалваното решение да бъде оставено в сила по съображения, че процесният електронен фиш е издаден на основание чл.179, ал.3б ЗДвП при условията на чл.189 ЗДвП, което е недопустимо. Позовава претенцията си на подробна съдена практика.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за правилност и законосъобразност на решението на СРС.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че “Инса Логистик“ ЕООД, като клиент, е страна по сключен на 04.03.2020 г. с национален доставчик на услуги за електронна заплащане на пътни такси - „Конкорд Смарт Инфраструктура“ АД Договор за предоставяне на услуга за електронно събиране на такси на база изминато разстояние с предплащане.

На 15.06.2021г. в 09.43ч., товарен автомобил М. ТГС, е рег. [рег.номер на МПС] , собственост на “Инса Логистик“ ЕООД, с технически допустима максимална маса 42000, брой оси 4, с бордово устройство, екологична категория ЕВРО 6D, без ремарке, попадащ в категорията на ППС, за което е дължима тол-такса, се движи в [община], по път А-6, км 50+427, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, където с устройство №10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, е установено, че за него няма платена дължимата пътна такса, няма валидна маршрутна карта или валидна тол - декларация за преминаване. Това е квалифицирано като нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП, за което с издадения от Агенция „Пътна инфраструктура“-МРРБ срещу “Инса Логистик“ ЕООД електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП №[ЕГН], на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. ал.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева, отделно от което “Инса Логистик“ ЕООД е длъжно да заплати и съответната такса по чл.10б, ал.5 от ЗП, съобразно категорията на ползваното ППС - в размер на 119,00 лева.

Екземпляр от електронния фиш е получен за “Инса Логистик“ ЕООД на 15.02.2024г. и обжалван от него на 21.02.2024г.

От правна страна съдът е приел, че визираното като нарушител “Инса Логистик“ ЕООД е извършило в посочените в електронния фиш време и място и с посоченото ППС описаното нарушение.

На следващо място съдът е посочил и че в случая е нарушена императивната разпоредба на чл.34, ал.1, пр.1, алт.1 от ЗАНН - да бъде издаден електронният фиш в рамките на 3 месеца, считано от 15.06.2021г. - т.е. до 15.09.2021г., и не са били налице

каквито и да било обективни пречки за наказващия орган да спази преклузивния тримесечен срок по ЗАНН, с оглед на което е неприложима и разпоредбата на чл.34, ал.1, пр.1, алт.2 от ЗАНН - за възможността фишът да бъде съставен и в едногодишен срок от извършване на нарушението, което дори и в тази хипотеза не е спазено. Не на последно място е отбелязал, че в случая са допуснати и съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на процесния електронен фиш, доколкото в разпоредбата на чл.189ж, ал. 1 ЗДвП, в релевантната ѝ в процесния случай редакция, не е предвидена възможност да се издава такъв при констатиране на нарушение по чл. 179, ал. 36 ЗДвП. Видно от нормата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП електронен фиш може да се издава единствено в хипотезата на установено административно нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при такова по чл. 179, ал. 36 ЗДвП. При тези мотиви е достигнал до извода, че установеното представлява поотделно и в съвкупност съществено/и нарушение/я, като същото/ите не може/гат да бъде/ат отстранено/и в съдебната фаза, уточнил е, че съдът не може да санира и валидира електронния фиш, и е оглед характера на съдебното производство, поради което и той е незаконосъобразен, не може да послужи за ангажиране на административнонаказвателната отговорност на "Инса Логистик" ЕООД и съответно - подлежи на отмяна.

Решението е правилно, при следните коригиращи мотиви.

На първо място, фактите между страните не са спорни. Спорът е концентриран в приложението на материалния закон от административнонаказващия орган.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл.102, ал.2 вр. чл. 179, ал. 36 от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата.

Според чл.139, ал.5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата.

Според чл.10, ал.1, т.2 ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние: такса за изминато разстояние - ТОЛ такса за пътни превозни средства по чл.10б, ал.3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл.102, ал.2 ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 ЗП, според категорията на ППС.

В чл.179, ал.36 ЗДвП е предвидена санкция за собственик на ППС от категорията по

чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП. Тази разпоредба се допълва от текста на чл.187а, според който при установяване на нарушения по чл.179, ал.3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че ППС е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, се налага имуществена санкция по т.3 от същата алинея в размер на 2 500 лв., каквато санкция е наложена и в случая.

Съгласно чл.39, ал.4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал.2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл.179, ал. 3б ЗДП, това трябва да е предвидено в закон.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивната инстанция, че законодателят е предвидил в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП /в относимата редакция/ възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, с която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“ е влязла в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г., което означава, че не съществува възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение при липса на изрична норма за това към момента на съставянето му.

Така, съгласно разпоредбата на чл.189е, ал.1 и ал.2 ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба постановява, че за административни нарушения по чл.179, ал.3- 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал.1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл.179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие

от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл.187а, ал.4 ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП, а тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл.179, ал.3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

В горния смисъл е и практиката на АССГ, обективирана например Решение № 5561 от 17.05.2024г., постановено по КНАХД № 2845/2024 г.; Решение № 5147 от 15.05.2024 г., постановено по КНАХД № 2789/2024 г.; Решение № 3055 от 09.05.2024 г., постановено по КНАХД № 1763/2024 г. и др.

Настоящият състав посочва, че намира за неправилни изводите на районния съд за неспазване на сроковете, визирани в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН, които срокове са за съставяне на акт за установяване на административно нарушение и за издаване на наказателно постановление, а в случая такива актове няма. Обстоятелството, че фишът е връчен на 15.02.2024г., не съставлява процесуално нарушение от кръга на съществените, водещо до отмяната му на самостоятелно основание, тъй като това не е рефлектирало неблагоприятно върху правото на защита на наказаното лице. В процесния случай, след като на нарушителя е бил връчен електронния фиш, същият го е обжалвал в предвидения от закона срок и е реализирал в пълнота правото си на защита.

При горните уточняващи мотиви, касационната инстанция приема, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото на ответника се следват разноски, но такива на са претендирани, поради и което не следва да бъдат присъждани.

Мотивиран от горното, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4920 от 10.11.2024г. по НАХД № 6127/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: